

CULTURA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTELOR PE AN:
Pentru învățători, preoți, studenți și săteni 200 Lei
autoritățile sătești . . . 300
instituții particulare și de stat . . . 400
Iar dela 500 de lei în sus, pentru sprijinitorii acestei foi.

„LUMINEAZA-TE ȘI VEI FI: VOIEȘTE ȘI VEI PUTEA”

C. A. ROSETTI.

Director:
Generalul NICOLAE PETALA

REDACȚIA, STR. REGALA Nr. 16.

BUCUREȘTI, 14 APRILIE 1929

ADMINISTRAȚIA STR. REGALA Nr. 16

ANUL IX, Nr. 274.
Apare în fiecare Duminică

Am isprăvit cu cele vechi... acum altele la rând

Una trebuie, alta faci

Noi, Românii, deseori am fost luați în ris că alergăm după împlinirea trebuințelor celor mai depărtate, dar nu ne îngrijim de cele mai apropiate și simțite. De pildă, ni s'a socotit ca o scădere că multe orașe au căutat mai întâi să aibă lumină electrică, dar nu s'au îngrijit să aibă apă, scurgeri bune și drumuri petruite. Năzuința noastră deseori s'a arătat a fi mai mult spre ce vrăjește ochii, spre lucrurile cu care ai putea stoarce mai iute lauda altora, dar nu spre ce trebuie cu adevărat.

Otelul se gîndește să dea otelului lui numele de «Continental» sau de «Metropol», după numele unor mari oteluri străine, chiar dacă otelul este o casă ca toate casele, dar mult mai puțin se îngrijește să aibă în ele tot ce trebuie: curățenie, apă, lumină, serviciu la poruncă.

Așa e cu multe. E treabă pentru ochi, pentru uimire; să sară omul în sus de admirație cînd o auzi că ai cutare.

Se înțelege, pe măsură ce trece vremea, trebuințele cresc. La cele vechi, se adaogă altele nouă. Dar aceasta nu poate fi o trecere dealungul trebuințelor fără a împlini pe niciuna. Inseamnă că am a le împlini pe cele vechi și apoi, dacă ființa mea s'a adaogă și cu alte trebuințe, a căror împlinire suie ființa mea și mai sus, prea bine, hai și după împlinirea acestei trebuințe noi.

Trebuința luminării

Lumea noastră avea și pînă acum destule chipuri de a se cultiva. Dovadă este că oamenii luminați au fost și înainte vreme, cînd nu erau nici trenuri, nici tipar, prin care gîndurile puteau zbura mai ușor. Ceiace lipsea erau mijloacele de a te cultiva. Erau cărți puține, erau scumpe. Poate nu aveai loc potrivit în casă ori liniște, ca să te poți de carte, ori viața era prea grea și nu-ți dădea răgazul să mai umbli și după hrănirea minții. Ce bine ar fi fost niște încăperi în care să găsești deagata materialul de citit, căldură, lumină și să nu te mai simți turburat de nimic! Deci astfel de mijloace erau cele care lipseau pentru a te putea cultiva mai ușor. Cine le-a avut s'a putut cultiva destul de bine și acum 2000 de ani.

Noi, dacă vom să facem lumea să se cultive, trebuie să îngrijim să se poată găsi cărți ieftine și bune, să aibă lumea chipul unde să le citească, să se poată face întîlniri pentru citire și ședere de vorbă despre cele citite, dar mai presus de toate să ațîm gustul omului de a citi.

Goana după radiofonie

Iată însă că nu apuci bine să te întărești într'un mijloc de cultivare și lumea e năvălită de altele, iar cei care vor să se arate oameni setoși de lumină dau năvală într'acolo, ca și cum ar fi întrebuințat din destul mijloacele vechi și acum le mai trebuiau altele. Acum auzi lumea alergînd spre radiofonie și vorbind de ea cu ochii holbați, ca de o mare minune. Și minune este cu adevărat, dar te mai minunezi și de omul care nu întrebuințează mijloacele mici și foarte la îndemînă, și aleargă la mijloacele mari și mai grele de avut. Azi, pe multe case, chiar și mai departe de mijlocul orașului, vezi întinse niște sirme ca niște spînzurături — au radiofonie! Decît multe firme,

mai mare firmă este o asemenea împletitură. Ți se des-tănuște că într'o asemenea casă trebuie să fie oameni subțiri, oameni a căror inimă bate după marile trebuințe europenești ale culturii înaintate. Ai zice că au trecut de mult peste micile praguri de învățătură ale țării, și acum trebuie numai decît să aibă împărtășire din marile desfătări sufletești ale Apusului.

Așa ar fi să fie. Dar este așa? Trecînd la o asemenea trebuință înaltă, împlinindu-se au oamenii trebuințele de luminare mai mărunte, cu mijloacele mai vechi și pe care le găseau în țara lor?

De! așa ar fi trebuit! Să nu pui pian în casă, mai înainte de a avea mătură; să nu-ți cumperi lucrurile luxului pînă nu ai tăcîmurile de masă și oalele de bucatărie! Ce ziceți de cocoana de care scria d-na S. and a Matei în *Universul*, cu blana de 100.000 de lei pe datorie, cînd copiii în casă nu aveau ce așterne pe paturi și cu ce se înveli!

Și cu cultura se poate face lux. Poți cumpăra o ediție scumpă dintr'o carte, pe cînd să ai același lucru dintr'o tipăritură mai ieftină populară. Radiofonie este un astfel de lux. Merge pentru oamenii care au întrebuințat din plin vechile mijloace ale culturii și acum se pot folosi de un mijloc nou.

Cultura ori modă

Dar așa este cu radiofonie? Ți-ai găsit! au năvălit spre ea oameni care nici n'au început cu celelalte mijloace ale culturii și vor acum numai decît să vorbească cu Berlinul și cu Parisul! Să aibă și ei cele din urmă noutăți, ca să fie la rînd cu lumea! Dar nu-i învață nimenea că, mai întâi, trebuie să-ți hrănești mîntea cu mijloacele de mai înainte, pentru a desțeleni sufletele, și apoi să se arunce la radiofonie.

Ce voiți să gîndesc despre oamenii care n'au citit pe Creangă, pe Eminescu, pe Sadoveanu; care nu știu ceva mai a dînc în istorie, în geografie, în științele naturale; oamenii care, cum deschid gura, vorbesc ca analfașii, cu vorbe de împrumut și nimic cugetat, dar vor să aibă radiofonie! E ca și cu acel care habar n'au de țara lor, de cunoașterea lucrurilor din jur, de trecutul țării, dar vor să știe lucrurile de departe. Poți prețui asemenea oameni? Nu ți-e silă cînd vezi necăutate atîtea comori de învățătură ale trecutului, uitate prin bibliotecă, iar cei care habar n'au de acestea cred că au intrat în regimentele culturii, fiindcă au radiofonie?..

De aceia de cite ori aud că cutare are radiofonie, îl întreb: Dar pe Platon l ai citit? dar pe Omer? dar pe Dante? dar pe Lamartine — i ai citit?... Dar pe Xenopol, pe Iorga, pe scriitorii noștri, în de obște — i ai citit?

De cele mai multe ori răspunsurile sunt că nu. Oamenii nu sunt grăbiți la citit. Cartea rămîne în cap și nu se vede, deci n'o poți purta ca o tablă pe frunte să te vadă lumea că ești om învățat; pe cînd radiofonie se spînzură pe case și o vede lumea și iată că ai trecut deodată între oamenii cei mari.

Cînd avem mijloacele culturale vechi ale cărții, de care nu ai vreme destulă să te folosești, asta-mi lipsese a cum? De aceia nu eram cultivat, că nu aveam radiofonie?

O modă și asta, de care noi ne înținem departe, fiindcă mai avem multe de citit pe care nu le-am isprăvit.

Arhim. SCRIBAN

Inscripțiuni dela Mînaștirea Tismana

(Rîndul I-in de sus).

Rugăciunea d'împrejurul ușei.
(Rîndul al II-lea de sus).

(Rîndul de la deșupra).

(Rîndul de la stînga).

Partea istorică a inscripțiunii.

(Rîndul I de sus)

Săvârșitu s'a la St. sihăstrie ușa, fiind egumen eremonahul Vasilie în zilele domniei piosului Ion Petru Voevod și ale fiului său Marco Voevod (se citește Mircea).

Rugăciunea dinprejurul ușei

Intru nascere fecioria ai păzit, intru adormire lumea nu ai părăsit, Născătoare de Dumnezeu mutatăte-ai la viață fiind maica vieții și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre: 7050 (1541) Septembrie 14.

Imprumut sau organizare?

Oamenii luminați ai țării, de 10 ani, de cînd se trudeșc să gîndească, mijlocul cel mai fericit, cu care să mai dînc în istorie, în geografie, în științele naturale; oamenii care, cum deschid gura, vorbesc ca analfașii, cu vorbe de împrumut și nimic cugetat, dar vor să aibă radiofonie! E ca și cu acel care habar n'au de țara lor, de cunoașterea lucrurilor din jur, de trecutul țării, dar vor să știe lucrurile de departe. Poți prețui asemenea oameni? Nu ți-e silă cînd vezi necăutate atîtea comori de învățătură ale trecutului, uitate prin bibliotecă, iar cei care habar n'au de acestea cred că au intrat în regimentele culturii, fiindcă au radiofonie?..

— Dar la un singur lucru nu vrea să se gîndească, cum este în firea lui de obicei, că pentru a avea în Romînia mare toate acestea, trebuie să mai treacă timp, după cum dă la țările mari, ca Elveția, Anglia, Franța, etc., au trecut 4—5 și chiar 600 ani, de cînd există și cu multe sacrificii, au ajuns să aibă lucruri pe care năzuim să le avem număidecît și noi astăzi.

— Dacă, ne gîndim bine și vrem să fim drepti cu judecata, trebuie să înținem seama că, romîni au scăpat de jugul turcesc numai dela 1877 ceace face o existență de 52 ani și dacă vrem să socotim vedem cîte bunătăți s'au făcut în această țară fericită.

— Avem în țară, atâtea lucrări de artă, ca palatul lui Ștefan cel Mare, în curtea caselor noastre, în țara noastră, sub zidurile caselor noastre, sunt atît de mulți, în cît putem să împrumutăm și celor, care azi se îndoesc că le vom putea da înapoi vreedată.

De asemenea, ce are de zis, ori care străin, care vine la noi în țară și vede palatul Ministerului de Externe, Lucrări publice, Domenii, Bulevardul Colțea, muld de la Cerna-Vodă și multe alte lucrări frumoase, care ne fac cinste.

Dar pe toate acestea, cine le-a făcut și în cît timp le-a făcut? Pe toate acestea le-a făcut românul, în timp de 52 ani, cu munca și sudoarea lui; din grăul, porumbul, secara, orzul, ovăzul, prunele strugurii, aurul ce se află în pământul fericit al țării lui, păcura, țiteiul, sarea, fierul, cărbunele, etc. Cu ajutorul cărora, s'au făcut toate aceste mijloace de trai, într'un timp așa de scurt.

Dacă țara românească, are atâtea bogății, dacă are oamenii inteligenți, muncitori și inimoi, atunci, ce ne tre-bue nouă să căutăm împrumut de bani în alte țări? Ca, după 3 ani să-i terminăm și apoi să umblăm în căutarea, altui împrumut? Cînd noi, avem destui bani, în curtea caselor noastre, în țara noastră, sub zidurile caselor noastre, sunt atît de mulți, în cît putem să împrumutăm și celor, care azi se îndoesc că le vom putea da înapoi vreedată.

Da, avem mulți bani în interiorul țării și f. f. mulți. Dară știți ce nu avem oameni buni ai țării? Răspund: A uitat D I învățator, să pună în programul pe anul 1877 și chiar pe cel după 1929, ce la dat copiilor în școlile primare «Cursul despre organizare». Dacă de mici

am învăța în școli, cum tre-bue să ne organizăm, toate acțiunile noastre zilnice, ce bogăție mare ar fi în țara romînească. Am întrece în foarte scurt timp, chiar pe Elvețieni Francezi, Germani, etc.

Pentru a dovedi, că, cele arătate mai sus sunt adevăruri, pe care le cunoaștem cu toții, dară ne este frică, de răii voritori ai țării și în special de străini, care vād în viitorul cel mai apropiat o Romînie mare și bine consolidată, ne întimidează, prin zeflemele și chiar plătind sub diferite forme, agenții turburători, pentru a nu ne hotărîm odată că tre-bue să învățăm de mici în școli «Cursul despre Organizare» și ca să fim drepti există o singură școală și anume: «La Școala superioară de război». Dar nu elevii acestei școli sunt mențiți a desvolta economia țării. Ei sunt destinați a o apăra de dușmanii din înăuntru țării și din afară.

Atunci, mă adresez Domnului învățator și le zic: Pentru ca să fim recunoscători celor 800.000, care au murit cu drag, pentru înfăptuirea idealului național, la muncă, pentru introducerea cursului «Despre Organizare» în clasa IV-a primară, în cl. IV de liceu, în clasa VII-a de Liceu, și în anul al II-lea al fiecărei facultăți.

Nu mai atunci vom ajunge ca în scurt timp să ni se ceară și nouă bani cu împrumut de către alte țări.

Col. Niculescu

ENERGII NAȚIONALE: N. TITULESCU

Dacă pătrunși de «Eternul Divin», ne am reculege cu veșnica întrebare: Care i pri-nosul a d u s Dumnezeului Iisus, în deceniul dintăi de viață liberă, de cînd suntem și noi acasă în vechea noastră casă, Romînia întregită, cu ce fapte înflorim noi acum mormintele miilor de ostași, cari în nobil eroism s'au răstignit pentru învierea tuturor Romînilor? Sau măcar atăta, atăta examen. Cel de pe urmă, și purarea înaintea tuturor, cel dintăi: Cum am consolidat și apărut noi pămîntul țării, țărâna sfîntă spiritualizată prin belșugul de sânge curs întru apărarea ogoarelor, cale de două mii de ani? Ani de crucificare!

Și acum, ca o împăcare, înșeninare, ochii celor mai mulți ar poposi incununând rodul curții a trei generații. Aceia a cîtorilor în frunte cu profesii animatori, cari cu neostenită tinerete ridică cetăți de rezistență morală, temple de spiritualizare. Răsar cu lumină două luminoase nume: profesorii S. MEHEDIȚI și N. IORGA. Două simboluri pentru a concentra pămîntul și neamul romînească, în veșnic avânt spre înflorire prin puterea culturii. Și iată a doua generație de jertfă pentru păstrarea și înmulțirea celor moștenite, generația N. Titulescu.

«Nici odată poporul romîn n'a trecut printr'un moment mai decisiv ca cel de azi». Ca în vremea tuturor furtunilor, dușmanii văzuți și nevăzuți ca ută zdruccinarea din temelii a neamului nostru. În țări îndepărtate de noi, unde nici nu ți vine să crezi, se ridică cetăți de dușmănie. De aici se dau contra noastră atacuri cu diavolească strădanie. Ca urmare, de aceea ostașul neadormit, N. TITULESCU, aleargă ca o nălucă în tot cuprișul lumii, întru apărarea Patriei. Biruie spa și u, ca un *Făt-Frumos*. Unde-s balauri mai mulți, acolo îl află. Și biruie, biruie singur, de zece ani biruie! Cum? Prin puterea sufletului! «Ca n'basme-i a cuvîntului putere». Centura de cetăți cade, țara e din nou liniștită. Totuși ostașul nației, N. TITULESCU, stă neadormit ca și vitejii noștri dela Nistru.

Ostaș al Romîniei, ostaș al culturii și sufletului romînească, al «Eternului-Național», frunța la generației de jertfă, iată omul simbol, N. Titulescu. E al nostru! Dar e mai mult decăt atăta! E al lumii! «Nu numai unul din cei mai inteligenți oameni ai noii generații europene» (Jacques Bainville). E o inteligență plină de duiosie, de înțelegere a tragediei umanității, un suflet cheltuit generos pentru pacificarea noroadelor, prin înțelegere, iubire. Domnul ministru N. Titulescu stă astfel în slujba nu numai a «Eternului-Național», dar și în apărarea «Eternului-Universal». Și așa dar românul N. Titulescu rezumă ca o lege, epopeea energiei romînești, care s'a cheltuit nu numai pentru cauzele neamului nostru, dar și pentru cauzele altor neamuri.

Și mai departe, nu-i o coincidență faptul, că biruințele domnului N. Titulescu se datoresc unei minunate puteri de a înțelege talnele sufletele, pentru a le cuceri prin iubire, duiosie, simpatie.

Nu sunt tocmai acestea însușirile caracteristice neamului romînească?

Apoi, alte coincidențe. În ziua de 14 Martie, se ridică în parlament problema: Ce e o universitate? O întrebare cu un singur răspuns: Universitatea e națiunea noastră prinsă în cel mai nobil avânt, în elanul spre cultură. «Iar dacă azi studenții sunt grămadă și nu pot încăpea în școlile noastre, aceasta mă bucură» (D-nul N. Costachescu). Rar s'a întîmplat în casa țării, o mai perfectă armonie între ministrul școalelor, domnul profesor N. Costachescu și patriarhul culturii, domnul profesor N. Iorga. Și în același lună, Martie, a postului Național, domnul profesor S. Mehedinți, continuând fără ostenire o evanghelizare de patru decenii, predica studenților condițiile de veșnică înflorire națională. Același problemă: Ce tre-bue să fie o universitate?

La aceiași dată, 14 Martie, domnul profesor și ministru N. Titulescu, pune în fața studenților din Geneva, același problemă: Ce tre-bue să fie un student? Biruitorul celor mai grele lupte, ostașul Patriei e adănc emoționat.

Luminează problema prin trei idei.

Tre-bue ca, eterna tineretă, studentimea, să stea în slujba: «Eternului-Național». Cum? Prin cultură și jertfe, studentimea poate servi Patriei, și prin ea umanității și lui Dumnezeu: «Eternului-Universal» și «Eternului Divin». Geniul oratoric al profesorului N. Titulescu, prinde trup religios. Cuvîntarea trece în predica patriotismului luminal. Cultura unește un neam, înfrățindu-l cu el însăși, cu alte neamuri și cu Dumnezeu.

Oratorul a creat un ideal-realitate, o realitate ulterioară, izvorul tuturor împlinirilor. Ca și cuvîntul poetului Vlahuță: «El lumii aveau face din părărie». Lecția ministrului profesor și a dascălului pedagog a înălțat spre necunoscute culmi spirituale sufletul studenților din Geneva, și un mănunchi de tineri din generația a treia. Astfel, s'a adus ca o rugăciune lui Dumnezeu acest prinos întru preamărirea împlinirii întăului deceniu de viață liberă pentru neamul romînească. La această denie națională a luat parte și domnul ministru C. Antoniade, traducătorul lui Carlyle, și părintele sufletesc al tinerilor romîni din cetatea lui Jean Jacques Rousseau.

C. MUREȘANU
Profesor

1 Aprilie, 1929
Geneva

Cugetări

Nimic nu e mai variat ca idealul; fie care îl pune în căte ceva; iar acel ceva mai variază și el după capul și inima făcăruia.

Să nu regreți niciodată că te-ai născut într'o țară mică, depărtată, ori necunoscută; în puterea ta stă, poezi, artiste, s'o faci cunoscută și despre ea să se vorbească — prin tine — pela cele patru vînturi.

SMARA

CONFERINȚA

D-nei Alexandrina Cantacuzino la Vaslui

Historicul nostru oraș, a trăit din nou clipa de înălțare morală, de bine cuvântată trezire a conștiințelor...

În adevăr ziua de 12 Martie a. c., poate fi cu drept considerată «Sărbătoarea Minții», atât prin împrejurarea îmbucurătoare a împlinirii celei a 100-a șezători...

Prea respectata D-nă conferențiară, a înălțat în mod cât se poate de plastic și colorat, câte-va pagini, din viața practicului și ordonatului popor american...

A pomeni de această strălucită și consacrată vorbitoare înseamnă a epuiza prea curând goana sentimentelor de profundă admirație și neajmărit respect...

A avut dreptate președintele C. N. locale, când în cuvântul său de salut — rostii teatrul județean în fața a mii de persoane — omagia în D-na Cantacuzino, pe principesa de răasă...

Invitată de către Dl. avocat Corneliu Meza, președ. C. N. V., de a conferența la Vaslui, a sosit în orașul nostru, în dimineața zilei de 12 Martie a. c., fiind întâmpinată la gara locală...

Lată acum și bogatul program, deslășurat în acea zi, cu fastul cuvenit unei vizite așa de plăcute. La ora 11 dimineață, înalta vizitatoare, însoțită fiind de D-ra Odobescu, inspectoare g-lă școlară și D-na Olga Valenți...

Șezătoarea a fost încheiată de preotul I. Grigoriu, profesor la liceu, care în cuvinte entuziaste și pline de miez, a subliniat importanța vizitei...

Un cuvânt de laudă, se cuvine cu multă larghețe de suflet, D-nei O. Volenti, președ. filiale locale, care a contribuit la reușita organizare a primirei D-nei C.

Profund emoționată și cu cele mai bune impresii, D-na C. în însoțitoarea sa, D-ra Odobescu, au părăsit orașul la orele 9 seara, plecând cu semi-rapidul la Iași...

Dejunul, a fost într-o atmosferă din cele mai prietenești — în sala de gimnastică a liceului — participând în afară de corpur didactice, de comitetul școlar și D-nii prefect V. Pavlov, primar C. Gheorghiuade și avocat C. Meza...

În partea de miazăzi a județului Soroca, în comuna Cotuigenii-Mari se află situată mănăstirea Dobrușa, una din cele mai mari mănăstiri din Basarabia.

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Stareții acestei mănăstiri au fost în majoritate cu titluri academice; iar serviciul bisericesc se făcea aproape numai în limba rusească.

Pe când Rusia căuta să desnaționalizeze elementul românesc din Basarabia și lua locul celei rușesti în întreaga Basarabie...

La 1812, biserica a fost terminată abia după 10 ani. Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși...

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Stareții moldoveni după 1812 au fost înlocuiți cu stareții ruși, cari n'au adus mult folos, afară de câțiva, cari au lăsat câteva clădiri mai de valoare.

Mănăstirea Dobrușa

Mănăstirea după război și după înființarea episcopiei Hotinului i s'a dat un mare rol cultural. Având o bună situație, cu aproape 200 hectare teren...

Școala are profesori buni și elevii pe lângă cântările bisericesti învață: limba română, limba franceză, matematică, igienă istorie, geografie etc.

Pe lângă carte elevii învață și câte o meserie; lemniaria, ferăria, croitoria, cismăria, pictura, iar parte fac practică agricolă la vie și cultura legumelor.

În duminici și sărbători mănăstirea este vizitată de multă lume, credincioși de pe valea Nistrului și Râutului din bogatele sate moldovenești ce înconjoară mănăstirea.

Rolul mănăstirilor și astăzi ca și în trecut este destul de mare căci sunt făclii aprinse ce luminează inimile celor ce se îndreaptă cu credință spre dânsule, totodată fiind pilde de viață curată și exemplu de ordine și deplină ascultare față de autorități.

Loacășuri sfinte binecuvântate, rămase ca scumpe odoare dela în veci pomeniții, darnicii vovezoii, evlavioșii boeri și binecredincioșii creștini.

Mănăstirea după război și după înființarea episcopiei Hotinului i s'a dat un mare rol cultural. Având o bună situație, cu aproape 200 hectare teren...

Școala are profesori buni și elevii pe lângă cântările bisericesti învață: limba română, limba franceză, matematică, igienă istorie, geografie etc.

Pe lângă carte elevii învață și câte o meserie; lemniaria, ferăria, croitoria, cismăria, pictura, iar parte fac practică agricolă la vie și cultura legumelor.

În duminici și sărbători mănăstirea este vizitată de multă lume, credincioși de pe valea Nistrului și Râutului din bogatele sate moldovenești ce înconjoară mănăstirea.

Rolul mănăstirilor și astăzi ca și în trecut este destul de mare căci sunt făclii aprinse ce luminează inimile celor ce se îndreaptă cu credință spre dânsule, totodată fiind pilde de viață curată și exemplu de ordine și deplină ascultare față de autorități.

Loacășuri sfinte binecuvântate, rămase ca scumpe odoare dela în veci pomeniții, darnicii vovezoii, evlavioșii boeri și binecredincioșii creștini.

BISERICA MIRĂUȚILOR din orașul Suceava (Bucovina). Cea mai veche catedrală a Mitropoliei Moldovei, în care a fost înrudit Voevodul Ștefan cel Mare.

LEGENDA SUFLETELOR *

Când Dumnezeu tatăl făcu pe oameni, creă și o anumită cantitate de suflete, ast-fel ca fiecare din ei să aibă sufletul său.

arhanghelul Mihail cu sabia sa frumoasă, strălucitoare și nouă de tot. Arhanghelul veni. Dumnezeu îi luă sabia și tăie fiecare suflet în două.

fetele se regăsesc și atunci e o fericire nesfârșită. Nenorocirea însă pentru cei ce nu și-au găsit nicodată cealaltă jumătate a sufletului lor.

localul alergării omului după fericire pe o anumită carare, Mitropolitul Hristos ne deschide ochiul să căutăm tocmai în calea protivnică.

